

“Fer d’empresari és bonic, divertit. És com viure una gran aventura en què cada dia tenen lloc coses noves. En el món actual els canvis se succeeixen a una velocitat vertiginosa i no et pots adormir. L’entorn obliga l’empresari a estar obert als canvis i a prendre decisions i per tant a aventurar-se.” Així s’expressa l’Artur Suqué, un empresari català ànima del Grup Perelada, un important grup d’empreses nascut fruit d’una aventura que fa més de 40 anys que es perllonga, la d’un home que ha sabut portar a la realitat els seus somnis empresarials. Els seus somnis van créixer en una realitat familiar vinculada al món de l’empresa: **“La meua família tenia empreses del sector tèxtil i per tant he viscut des de petit l’esperit emprenedor. No obstant, els negocis familiars han donat pas a una nova etapa on només l’empresa vinícola ha sobreviscut al canvi. El meu criteri ha estat el d’invertir en empreses més dinàmiques i competitives, que no és res més que haver hagut de crear de nou.”** L’Artur es considera **“hereu de l’esperit familiar”**, un esperit que intenta transmetre als seus fills i successors del Grup. **“He treballat moltíssim en aquesta vida, potser massa. Ara estic al final de la meua vida empresarial -tot i que tinc moltes coses per fer encara- però cal pensar en preparar la successió, un fet que sovint les empreses familiars no s’han plantejat i s’ha de fer. El Grup ha de funcionar bé sense la meua presència i en aquest sentit s’ha de dur a terme una reorganització de les empreses que incideixi en la necessitat d’alleugerir l’excés de feina que acostumem a patir els emprenedors.”**

De les 17 firmes que formen el Grup Perelada dins i fora de Catalunya, n’hi ha una per la qual el nostre entrevistat reconeix que té un sentiment molt especial: les Caves Castell de Perelada. **“És una empresa que vam heretar de la família. És una empresa lligada a la terra i a les arrels que genera un producte molt genuí. Produir vi té un encant molt especial. De fet, aquest sentiment cap als vins i els caves no fa més que deixar veure que sóc un tradicional.”** Al costat d’aquesta vessant tradicional s’edifica un grup d’empreses modernes entre les quals destaca Casinos de Catalunya, que reuneix el Casino de Lloret, el de Barcelona i el de Perelada. Els casinos són prou coneguts a nivell públic sobretot des de la perspectiva que es transmet a través dels mitjans de comunicació, un punt de vista que resulta insuficient i poc clarificador per entendre’n la realitat: **“És un negoci tan legítim com qualsevol altre. Els casinos són unes empreses molt difícils de portar i que requereixen un alt grau d’organització. La gent que hi treballa ha de ser competent i per això tenim una escola de formació de personal. S’han de formar en el món del joc i sobretot de l’honoradesa. Malgrat la seriositat que impregnem a Casinos de Catalunya, hi ha diferents grups contraris al nostre negoci. Els polítics mateixos es posen d’esquena quan és el moment de parlar del món del joc. El joc és perillós i els governs tenen l’obligació de controlar-lo estrictament, però han de fer-ho a través d’una política de joc molt clara i definida i no farisaica, que eviti utilitzar el joc com a arma politicoelectoral, cosa que no fan altres països, perquè el joc és innat a les persones. El nen vol jugar des del principi de la seva vida; en canvi no vol beure alcohol ni fumar, cosa que no espanta els polítics encara que**

aquests hàbits causin morts diàries al món. Una altra conseqüència positiva dels casinos, entre d’altres, és la creació del Festival Castell de Perelada, iniciat, finançat i mantingut econòmicament per Casinos de Catalunya, i organitzat per una associació cultural presidida per la meua esposa, Carme.”

D’aquest empresari català depenen gairebé 3000 persones que són la clau de l’èxit dels seus projectes: **“El món funciona en termes d’economia i ho fa gràcies a les persones. Jo crec molt en les persones i confio totalment en el meu equip. Avui dia ser empresari és ser conductor d’homes. En l’empresa familiar acostuma a passar sovint que l’equip es manté tota la vida i això fa que s’estableixin relacions de fidelitat i d’amistat.”** Si bé política i economia són dos motors crucials de la societat, l’Artur se situa al marge sobretot de la política. És membre del Cercle d’Economia, del qual va ser fundador junt amb altres empresaris catalans. Del camp polític, n’està totalment desvinculat. **“Sens dubte en el fons els empresaris fem política perquè no hi ha política sense economia i a l’invés. Una persona s’ha de conèixer a ella mateixa i jo sé que no seria un bon polític. Els polítics a vegades estan obligats a no ser fidels als seus amics. A més, tinc clar que la meua vocació no és política sinó empresarial.”** Malgrat tot, l’Artur ens descobreix que als anys setanta **“junt amb membres del Cercle d’Economia com Joaquim Molins, Joan Mascantí, Carles Güell i Carles Ferrer vam crear el Centre Català. Érem un grup de persones situades més aviat cap al centre. Va ser una etapa interessant i formativa durant la qual vam aprofundir molt però finalment vaig decidir quedar al marge de qualsevol vinculació política.”**

El món empresarial és i ha estat tradicionalment dominat pels homes, una tendència que en els últims temps sembla que està canviant: **“Crec molt en la dona empresària i directiva perquè té una intuïció i una manera de dir les coses que crea una motivació especial en les persones. Per aquest motiu al grup tenim dones en llocs de responsabilitat. Avui no tan sols s’ha d’entendre i conèixer el negoci, sinó que s’ha de saber conduir i motivar les persones. L’empresari s’ha d’interessar per la seva gent i s’ha de fer de cor. L’encant personal lligat amb un element de creativitat són característiques bàsiques dels directius dels nostres temps que l’han d’erigir com a líder de l’empresa.”**

La vocació empresarial que impregna l’Artur Suqué el mostra vital i aquesta imatge és la que intenta transmetre als seus fills. Xavier i Miquel Suqué són una part molt important del grup i encara ho seran més. Isabel, la filla gran també col·labora en temes de l’empresa igual que la Carme, l’esposa de l’Artur, que, **“a més de presidir el Festival, també s’encarrega de la decoració de les nostres empreses. És una persona amb molt bon gust que sap transmetre’l a l’hora d’ornamentar un espai.”** La Carme és una peça essencial de la família Suqué perquè **“les dones tenen la capacitat de saber mantenir la cohesió familiar i això és molt important.”** Per a la història és l’aventura d’aquest empresari català infatigable i ple d’humanitat vers la gent que l’ha acompanyat durant gairebé cinquanta anys de trajectòria.

“Fer d’empresari és bonic, divertit; és com viure una gran aventura en què cada dia tenen lloc coses noves”

Artur Suqué - Barcelona (Barcelonès)